

Κεφ.19 Η εκκλησία και το οικολογικό πρόβλημα. Σελ. 146 -155 Για Γ τάξη

Σύσταση : Μπορείτε να μελετήσετε το σχετικό κείμενο του πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, στην αρχή του κεφ.

Οικολογικό: το πρώτο πρόβλημα της εποχής μας.

Είναι από τα πιο σημαντικά προβλήματα , γιατί είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

Αφετηρία : είναι η τεχνολογία

Αιτία : Εντοπίζεται στην ηθική

Μερικές όψεις του: Ρύπανση θαλασσών ,από βιομηχανικά απόβλητα , η μόλυνση της ατμόσφαιρας από τα καυσαέρια , ατυχήματα εργοστασίων πυρηνικής ενέργειας κ.λπ.

Η τεχνολογική αφετηρία του οικολογικού προβλήματος

Πρώτη αιτία περιβαλλοντικής καταστροφής είναι η Βιομηχανική επανάσταση του 19^{ου} αιώνα στη Δυτική Ευρώπη και Βόρεια Αμερική.

Η εκβιομηχάνιση , απαιτούσε τεράστιες ποσότητες ενέργειας , από γαιάνθρακα δηλ. κάρβουνο και πετρέλαιο. Αποτέλεσμα η εξάντληση τους και η απόθεση υπολειμμάτων τους καθώς και άλλων χημικών , χωρίς προγραμματισμό , με καταστροφικές συνέπειες.

Η εντατική εκβιομηχάνιση εκτός της μόλυνσης της ατμόσφαιρας ανεπανόρθωτα , οδήγησε και στην υλοτόμηση των δασών , την μείωση του πληθυσμού των ζώων και συνεπώς την ανισορροπία με συνέπειες στο φυσικό περιβάλλον.

Η ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας από το 1970 , όξυνε το οικολογικό πρόβλημα.

Ατυχήματα στα εργοστάσια , δηλ. διαρροής πυρηνικής ενέργειας , όπως στο Χάρισμπουργκ στην Αμερική το 1979 και στο Τσέρνομπιλ της Ρωσίας το 1986.Νεκροί , καρκινοπαθείς εργάτες εργοστασίων και κάτοικοι που συνορεύουν με αυτά.

Αντίδραση από **δυτικοευρωπαίους** σχημάτισαν οργανώσεις όπως , Λέσχη της Ρώμης, Greenpeace , πολιτικά κόμματα , όπως «Πράσινοι της Γερμανίας» , και έτσι έχουμε δυναμικές παρεμβάσεις για λήψη μέτρων προστασίας και αποτροπή καταστροφών.

Η Εκκλησία πρωτοστάτησε με πολλούς τρόπους τόσο σε πανχριστιανικό επίπεδο με το «Παγκόσμιο συμβούλιο των εκκλησιών», όσο και σε διορθόδοξο με πρωτοβουλία του οικουμενικού πατριάρχη, που καθιέρωσε την 1^η Σεπτεμβρίου, ως ημέρα Προσευχής για την προστασία του περιβάλλοντος.

Τα αποτελέσματα της αντίδρασης: Η βιομηχανία πήρε μέτρα, όπως φίλτρα αντιρρυπαντικά, ανακύκλωση, οικολογική διαφήμιση. Σχετική νομοθεσία πολιτείας, τα κόμματα και δημόσια ιδρύματα τοποθετήθηκαν υπέρ προστασίας περιβάλλοντος, επίσης ιδιώτες, η παιδεία και τα ΜΜΕ. Απομένουν να γίνουν ακόμη πολλά.

Η Επιβίωση είναι συμβίωση: δε ζούμε μόνοι, αλλά ζούμε μαζί όλοι.

Η θεολογική υπέρβαση του οικολογικού προβλήματος.

Με ποιες απόψεις τοποθετείται η εκκλησία;

- ❖ **Το οικολογικό πρόβλημα είναι ηθικό ζήτημα** και όχι τεχνητό και οφείλεται στην εσφαλμένη στάση του ανθρώπου απέναντι στη φύση, που πρέπει να την αναθεωρήσει στο φως του ήθους της Εκκλησίας. Η ζωή μας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό, από την στάση του καθενός, για αυτό και δεν είναι ηθικά αδιάφορες οι επιπτώσεις.
- ❖ **Η φύση δεν είναι κτήση του ανθρώπου**, δεν επιτρέπεται η κατάχρηση της, αλλά μόνο η χρήση της, προς όφελος της κοινωνίας και για τη δόξα του Θεού. Όχι στην καταστροφική εκμετάλλευση της φύσης.
- ❖ **Η φύση είναι η κτίση του Θεού**, που πιστεύουμε ως «Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης» και σύμφωνα με την διήγηση της Γένεσης, είμαστε διαχειριστές, εργαζόμενοι και φύλακες της φύσης. Διαφοροποιείται η Εκκλησία από την φυσιολατρία, τον νεοπαγανισμό, δηλ. τη θεοποίηση της φύσης.
- ❖ **Η λατρευτική πράξη της Εκκλησίας**, με το μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας, εμπνέει οικολογικό ήθος. Ο ιερέας λέει «Τα Σα εκ των Σων Σοι προσφέρομεν», δηλ. Σου προσφέρουμε τα δικά Σου από αυτά που Σου ανήκουν. Εννοεί το ψωμί και το κρασί. Ευχαριστεί το Θεό για τα δώρα και τις δωρεές Του, τη χάρη και τα χαρίσματά Του, δίνοντας πίσω ότι Εκείνος μας δώρισε. Όπως Εκείνος από αγάπη και ελευθερία έφτιαξε την φύση για μας, έτσι κι εμείς πρέπει να σεβόμαστε τον Θεό, δείχνοντας αυτό και με το να σεβόμαστε την φύση Του.

- ❖ **Η ασκητική παράδοση** του μοναστικού κοινοβίου για 2000 χρόνια και η κοινοκτημοσύνη των πρώτων χριστιανικών κοινοτήτων μας πείθουν για το οικολογικό ήθος της Εκκλησίας. Βλέπουν την φύση , σαν δωρεά του Θεού, στον άνθρωπο. Ξέρουμε ότι δημιούργησε τα πάντα και στον τέλος τον άνθρωπο , για να μπορεί να ζήσει έτσι ο άνθρωπο. Αυτό το ήθος των μοναχών , μπορεί να γίνει και για μας μια στάση ζωής , δηλ. **σεβασμός στη φύση , αυτάρκεια , ολιγάρκεια και όχι πλεονεξία.**

Έτσι και εμείς θα έχουμε επάρκεια και η φύση θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες των επερχόμενων γενεών, διαθέτοντας ,τα απαραίτητα αποθέματα αυτό που λέμε αειφόρος ανάπτυξη.

- ❖ **Μπορείτε να απαντήσετε στις ερωτήσεις του κεφ.**
- ❖ **Διεύθυνση επικοινωνίας :** siakidouanastasia@gmail.com